

Akcia: Rohatá skala
Lokalita: Strážovské vrchy

- A** Prevýšenie: 786 m
 Dĺžka trasy: 18,1 km
 Čas bez prestávok: 5:40 hod.
- B** Prevýšenie: 648 m
 Dĺžka trasy: 9 km
 Čas bez prestávok: 3:35 hod.
- C** Prevýšenie: 133 m
 Dĺžka trasy: 2,4 km
 Čas bez prestávok: 0:50 hod.

Zdroje:
 trasa, časy: mapy.hiking.sk

Dátum: 10.11.2018

Tiesňové volanie:
 112

Zliechov

Najstaršia písomná zmienka o Zliechove pochádza z roku 1272, kedy sa spomína radová potočná zástavba drevených, hlinou omazaných a vápnom bielených zrubových domov. Z roku 1275 sa zachoval majer, ktorý je najstaršou stojacou budovou obce. V čase vzniku Zliechov patril pod Košecké panstvo, po roku 1275 prešiel do majetku opátstva v Skalke pri Trenčíne. Neskôr obec dočasne vlastnili Jezuiti. V prvej polovici 20. storočia bola medzi Zliechovom a Ilavou v prevádzke úzkorozchodná železnica, ktorá z okolitých lesov zväžala drevo. Do roku 1960 bola súčasťou obce aj osada Gápel a práve pre tamojšiu sklársku huť sa tu v tomto období varilo pivo.

Obec bola počas prvej i druhej svetovej vojny značne zničená a z veľkej časti vypálená. Mnoho obyvateľov po II. svetovej vojne odišlo žiť do Mostu pri Bratislave, s ktorým udržuje družbu aj v súčasnosti.

Mojtiín

V blízkosti obce sa na okraji náhornej planiny zistilo osídlenie ľudu púchovskej kultúry z doby laténskej. Našla sa aj spona z mladšej doby rímskej a v okolí sú známe viaceré zaniknuté stredoveké osady. Obec sa prvýkrát spomína v roku 1364 ako Moite, z roku 1397 je známy názov Mahtyn, ďalej boli zaznamenané tiež názvy ako Moythin, Moyczin a v roku 1472 už aj teraz aktuálny Mojtiín. Mojtiín patril panstvu Košeca, zemanom Ladeckým. V 16. - 17. storočí sa obec nespomína, pravdepodobne bola opustená a znovuosídlená až v 18. storočí. Roku 1828 mala 57 domov a 562 obyvateľov, z a o b e r a j ú c i c h s a n a j m ä poľnohospodárstvom. Z Mojtiína pochádza

známy „cisársky večný vojak“ Ladislav Škultéty-Gábriš, ktorý celé desaťročia bojoval v armáde habsburských panovníkov.

Rohatá skala

patrí k turistickým atrakciám Strážovských vrchov. Hoci svojou nadmorskou výškou 850 m n.m. nepatrí medzi veľikánov, svojim vrcholovým reliéfom a prekrásnymi výhľadmi, dostatočne uspokojí milovníkov horskej turistiky. Po výstupe na vrchol Rohatej skaly sa nám otvorí v smere severozápadnom až západnom výhľady na pohorie Javorníky a Biele Karpaty. Pekný výhľad je na dominantu tejto časti Bielych Karpát – Vršatecké bradlá.

Hrad Košeca

O vzniku hradu nemáme veľa overených správ. Podľa povesti ho mal založiť rytier Smaragdus, vodca rádu templárskych rytierov. Prvá písomná zmienka sa spája s rokom 1272, keď bol kráľovským majetkom. V roku 1323 bol majiteľom hradu Demeter de Nechte. V roku 1397 ho získava kráľ Zigmund, ktorý ho vzápätí daruje vojvodovi Mikulášovi Štiborovi. V tomto čase patrili panstvu okrem Košeca, Malé Košecké Podhradie, Veľké Košecké Podhradie, Košecké Rovné, Ladce, Podhorie, Hloža, Horné a Dolné Kočkovce, Nosice, Dolný a Horný Moštenec, Pružina, Horná a Dolná Poruba, Tunežice. V priebehu dejín do r. 1671 hrad viackrát zmenil majiteľov. Boli to Štefan Košecký, Blažej Maďar, Štefan Zápoľský, Rožňovci a po nich hrad pred zbúraním vlastnila rodina Petrocí. Pán hradu Štefan Petrocí mal podiel na Vešeléniho sprisahani proti cisárovi Leopoldovi I. Keďže hrad bol v tom čase odľahlý, stal sa miestom pre schádzanie sprisahancov. Sprisahanci sa dohodli, že cisára zajmú na poľovačke,

privedú ho na hrad, kde ako zajatec podpíše pripravenú výsadnú listinu o právach uhorského panstva. Sprisahanie sa nakoniec nepodarilo, lebo hodinu pred poľovačkou bolo odhalené. Vodcovia boli pochytení a pozatváraní. Štefanovi Petrocimu sa podarilo utiecť a skryť na hrade Likava. Cisárske vojsko pod Heisterovým vedením umožnilo vojakom voľný odchod a hrad v roku 1671 na cisárov rozkaz vypálili a do základov rozvážali. Pred jeho vypálením, v čase tureckých vpádov na Považie v roku 1663 hrad Košeca chránil prechod cez priesmyk pri Zliechove a jeho strážny systém dopĺňali stráže miestnych poddaných združujúcich sa na horských chrbátoch Strážovských vrchov. O jeho ďalšom osude nie sú zmienky, až v roku 1676 hrad a panstvo Košeca pripadlo Lipajovcom. Po ich vymretí hrad dostali llesháziovci a neskôr Motešički. Títo majitelia už hrad neobývali, lebo po jeho zničení nebol obnovený. Ako posledný z majiteľov, ktorý kúpil koncom 19. storočia košecké panstvo, sa uvádza bankár Schenk.

Vrch Strážov

Strážov je najvyšší vrch Strážovských vrchov. Dosahuje výšku 1213,3 m. n. m. a nachádza sa nad obcou Zliechov. Strážov je tvorený rozsiahlymi príkrovovými telesami hronika ležiacimi na fatriku. Oblasť je tvorená hrubými vrstvami druhohorných vápencov a dolomitov. V oblasti Strážova bol dávnejšie vyčlenený samostatný strážovský príkrov, dnes zaraďovaný ako čiastkový príkrov do považského príkrovu - veľkého telesa hronika, dnes dezintegrovaného eróziou a treťohorným výzdvihom pohoria.